

pa
tun ang jag segher mig; far; I sin stifts sal har inter
Gosse, som jag af hjerter haller
Ja du min vän min wadra
vader min vän min wadra

I

attar Slickans svar:
som wär för wär inne

Den Andra:

Ja ensamhet är förfärlig
den som ensamhet är förfärlig
Ja ensamhet är förfärlig
den som ensamhet är förfärlig

12.

Ja ensamhet är förfärlig
den som ensamhet är förfärlig
Ja ensamhet är förfärlig
den som ensamhet är förfärlig

11.

Fall i det intet Sverges Slickor
fräcka, det intet Sverges Slickor
fräcka, det intet Sverges Slickor
fräcka, det intet Sverges Slickor

10.

Vi andra Sjömans Goskar
fräcka, som hysen Medlighet och
mod! För Sverges goda Slickor
fräcka, Vi ha trohet i Ert
Blod!

11

Fast mången Gosse mot mig
brutit, den trogne jag dock håller
af; För ingen del har jag beslutit,
at wandra Runna til min graf.

12.

Gad ensam du med bittert
löje! Förutan wän och utan tröst;
du söka skal det ömma nöje,
som lifwar glädjen i mit bröst.

Exemplaret kostar 1 f.

fall
tun ang jag segher mig; far; I sin stifts sal har inter
Gosse, som jag af hjerter haller
Ja du min vän min wadra
vader min vän min wadra

10.

Den som sit bröd på skon vill
föta, må ej sit hjerter gifwa bort;
men tobat mig en Sjöman föta,
som mången ledslig stund gör fort.

9.

Ja Slickat mitt, gif mig ditt
ater; Det är et godt och färligt
lan; Och om du mig det öfver-
läter, förord på glad far jag
hållan.

8.

Ja, ger du mig dit goda hjer-
ta, som du har fått din
Gosse; Ja Slickat från mig
ta; Ja Slickat från mig

7.

Om du ej hjerter från mig
wader, så blir jag
trötta vandra

65696

En Sjömans Obeständighet,
uti twenne nymodiga.

W i s d r,

Den Första:

Hans Afsked til sin Fästmo:
Ack du min wän och söna
Slicka ic.

Den Andra:

Slickans Svar:
Ja du min wän min
wadra Gosse ic.

Bägge äro författade om Mid-
sommars-aften af

Olof Zillén,

Och sjunges under behagliga Melodier.

Gefle, trykt hos C. G. Sundqvist 1806.

6.
Men när som jag utrikes län-
der, Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

5.
Nu ser du mig på bålet
färdig, Den ser du mig på
vår, Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

4.
Så ser du mig i tagen flästa,
Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

3.
När vinden blåser och
flästa, Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

1.
När Du min vän och söna
Glicka! Jag Dig af hjertat håller
får: Din Afskeds skål den vil jag
dricka, om Du mig i Ditt hjer-
ta bär.

2.
Se! på et haf som häftigt su-
sar, Där söker jag mit tidsför-
drif; Ibland de böljor som hårdt
brusar, Där waggas jag mit un-
ga lif.

3. När

6.
Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

5.
Du ser mig i tagen flästa,
Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

4.
Så ser du mig i tagen flästa,
Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

3.
När vinden blåser och
flästa, Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

2.
Säg till mig, der, jag
någon gång på en dag

6.
Och när du sen utrikes län-
der, Så älskar du båd' En och an;
Strax någon flicka hjertat tänder,
Så lofwar du at bli dess man.

7.
Du ej förtjent det rena hjerta,
Som jag har fått utaf min mor;
En stackars Glicka får wist smärta,
Som dina ord och löften tror.

8.
Hwad skal du med det Hjerte-
bryte, Som du af falskhet före-
slår, det blir dig til et last och
lyte, At du från mig otrogen går.

9.
Rök tobak du, Drif oron från
dig, slit sönder alla Löftens band;
det Bröd med mig, Gud welat
ge dig, Skal aldrig bakas af min
hand.

10. Ni